

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 799. Quam pænam incurrant sepelientes eos, qui jure prohibentur sepeliri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

v. g. in puteo, vel laqueo suspensi, veneno interempti, nisi certo constet, eos se ipsos interemisisse, vel eos jam antea sanæ mentis, agitasse talia consilia, aut manifestè appareat ex circumstantiis, à nullo alio, quàm à se ipsis potuisse talem mortem obire. aliàs enim indubio præsumendum non est, eos in se ipsos tam grande scelus & crudelitatem admisisse, dum ab aliis per insidias vel vim talia illis inferri potuerint. & ita tenent locin. jun. l. 1. conf. § 1. Navar. l. 3. conf. 7. h. t. Covar. l. c. c. 1. num. 11. Barb. de off. paroch. p. 3. c. 26. num. 49. Pirh. l. c. quoscit & sequitur Reiffenst. num. 89. Nihilominus etiam in via publica vel aquis inventos mortuos privata autoritate tollere & sepelire non licet, priusquam Magistratui indicetur, & ab eo, cui id competit, inspiciantur. Vafq. 3. illust. 99. 96. n. 10. Mull. in Struv. ad ff. de relig. & sump. fun. th. 81. occisi enim cadaver tollere primus jurisdictionis gradus usu communi reputatur. Besold. in polit. p. 1. c. 12. n. 78. vers. 4. Carpz. jurisp. consistor. l. 2. de cr. 375. num. 11. De reis verò mortuis in carcere, aut etiam in tortura variè loquendum. esse illos privandos sepulturâ undequaque honestâ, conveniunt ferè omnes Muller. l. c. tit. 14. si tamen suspecti etiam de crimine atrocissimo, necdum tamen confessi, aut convicti, multò minùs condemnati, non quidem privandos planè sepulturæ honestæ, caremonias tamen aliàs consuetas nullas, aut non omnes pro rerum circumstantiis ex determinatione magistratûs adhibendas. Muller. l. c. remittens ad Carpz. jurisp. consistor. l. 2. def. 380. & in prax. crim. p. 3. q. 131. si de crimine confessi & convicti, dum necdum constat de corpore delicti; adhuc sepultura canina seu afinina (qualis dicitur, dum carnifex cadaver projicit aut in locum inhonestum insect) afficiendos non esse, etiam si ex conjecturis & præsumptionibus, veritas colligi possit, caremonias tamen ordinarias omitti, astruit Muller. l. c. remittens ad Carpz. in prax. crim. l. c. si confessi & convicti, necdum tamen ad pœnam capitalem condemnati, mortui sint, si crimen est ex atrocissimis v. g. læsæ majestatis, sodomix, sacrilegii, sepulturâ caninâ sepeliendi. Carpz. l. c. num. 38. Hahn. ad Wesenb. tit. de cadav. punit. Muller. l. c. si convicti, confessi, condemnati ante executionem mortui, & crimen sit ex atrocissimis, pro ratione criminis, suspendio, combustione, rotâ, ac si adhuc in vivis esset delinquens, in cadaver defuncti animadvertendum, cum ferè communi, ut ait Muller l. c. tradunt, quos citat paris. de puteo, tr. De syndicat. v. mortuus, num. 2. Farinac. in pr. crim. §. ult. q. 52. Hahn. l. c. quamvis id ipsum nimis rigorosum videatur Carpz. l. c. num. 49. ac proinde putat, sufficere, si ex urbe tractus per carnificem sepeliatur penes patibulum. Denique leprosos, etsi non priventur exinde sepulturâ sacrâ, non tamen sepeliendos in communi loco cum aliis; eo quòd, qui in vita non communicarunt cum aliis, cum iis etiam communicare non debeant in morte, durentque insuper adhuc timor infectionis ex ipso actu sepulturæ. cum Abb. in C. sacris. h. t. num. 6. astruit Pirh. cit. num. 77. in fine. ac propterea leprosis permitti proprias Ecclesias cum Cæmeterio per c. 2. de Eccles. adif. inquit idem. peste quoque defuncti etiam prohibentur sepeliri in loco consueto & cæmeterio publico, imprimis, si urbi proximum est, ne aër exhalationibus putridis, quæ ex istis sepulchris oriri solent, corrumpatur, & sani inficiantur, unde incumber Magistratui curare specialia loca pro illis sepeliendis deputari. Muller. in Struv. ad ff. de religiof. & sump. fun. th. 80.

Quæst. 799. Quam pœnam incurrant sepelientes eos, qui jure prohibentur sepeliri?

Resp. verbis ipsius Clement. 1. h. t. eos, qui propria temeritatis audaciâ defunctorum corpora non sine contemptu clavium Ecclesiæ in cæmeteriis interdicti tempore in casibus non exceptis à jure, vel excommunicatos, publicè vel nominatim interdictos, vel usurarios manifestos scienter sepelire præsumunt, decernimus ipso factò excommunicationis sententiâ subiacere, nullo eis exemptionis aut quovis alio privilegio sub quacunque verborum forma concessò, aliquàlter suffragari. Unde infertur primò, hanc excommunicationem non incurrere illos, qui suicidas, infantes non baptizatos aliosque in hac Clement. non nominatos sepeliunt, etiam in loco sacro; cum lex pœnalis ultra casus & personas in ea expressas non sit extendenda. Secundo eos, qui personas in ea expressas, adeoq; & excommunicatos vitandos sepeliunt in locis non consecratis, benedictis aut ad sepulturam Ecclesiasticam deputatis, sed in locis privatis & profanis, puta alicubi in campis Gl. in cit. Clem. v. cæmeteriis. Suar. de cens. D. 12. f. 4. n. 8. Pirh. h. t. num. 79. aut etiam in locis Ecclesiæ vel cæmeterio contiguis, non tamen ad usum ecclesiasticæ sepulturæ deputatis, adeoque adhuc profanis. Gl. cit. Suar. l. c. num. 7. Pirh. i. c. contra Abb. in C. sacris, num. 3. Tertiò neque eos qui nominatas in ea personas ex ignorantia, etiam culpabili, aut metu gravi coacti sepeliunt Gl. cit. v. scienter. Suar. l. c. num. 9. Pirh. l. c. Reiffenst. h. t. n. 95. Arg. cit. Clem. dum ibi dicitur. scienter præsumunt. & qui propria temeritatis audaciâ. Quarto incurri hanc excommunicationem à religiosis etiam exemptis, sepelientibus dietas personas in suis Ecclesiis, unde & Episcopus seu ordinarius loci potest illas ibidem sepultas facere exhumari, etiam intrando loca exempta (qualem aliàs potestatem exerceri nequit extra hos casus in locis exemptis) cum cit. Clem. Deroget omnibus privilegiis contrariis. Pirh. h. t. num. 50. Porro quoniam hic veniant nomine sepelientium, non ita certum; unde Gl. in cit. Clem. v. sepelire. optat fieri desuper declarationem principis. Anchoran. in cit. Clem. num. 10. Pirh. l. c. censent, non solum venire illos, qui corpus in sepulchrum immittunt, sed & illos, qui sepulturam procurant mandant, concedunt, ut sunt rectores & parochi Ecclesiæ, non tamen juxta Suar. l. c. num. 10. & 11. Pirh. l. c. consulentes tantùm, vel non impediendes idem venire omnes cooperantes ad sepulturam. v. g. suis humeris corpus ad sepulturam deferentes, non tamen sepulchrum effodientes, tener Abb. hic num. 22. quinimò veniendos omnes qui funus comitantur, cantant, crucem & luminaria deferunt, censet Anchoran. l. c. dissentiente cum Abb. Pirh. l. c. quamvis & hi juxta communioem peccent, cum ut Pirh. excommunicati, qui Ecclesiasticâ sepulturâ privantur, hoc ipso etiam privati censeantur omni honore & pompâ funeris, utpote ordinata ad sepulturam Ecclesiasticam, & quadam communicatio cum defuncto. Ad hæc indecens sit, ut talis defuncti corpus cum illis caremoniis Ecclesiasticis deferatur ad locum profanum, dum in loco sacro sepeliri nequit, ita cum Suar. l. c. num. 24. Pirh. l. c.

Quæst.